

عنوان مقاله:

نابرابری درآمدی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه رفاه اجتماعی، دوره 6، شماره 24 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

Hamide Zaker Hanjani

خلاصه مقاله:

طرح مساله: هدف اساسی در این تحقیق اندازه گیری نابرابری درآمدی در ایران است. در این پژوهش فرض ما این است که نابرابری درآمدی در ایران طی سال های ۱۳۶۳ تا ۱۳۸۳ افزایش یافته است. روش: ابتدا اطلاعات مقطعی توزیع درآمد (هزینه) به تفکیک مناطق شهری و روستایی بر اساس ریز داده های طرح درآمد هزینه (بودجه خانوار) جمع آوری و سازمان دهی شده است، سپس با استفاده از سه شاخص ضریب جینی، آتکینسن و تایل در بسته نرم افزاری stata نابرابری درآمدی طی سال های ۸۳-۱۳۶۳ به تفکیک مناطق شهری و روستایی اندازه گیری شده است. یافته ها: در برآورد از شاخص تایل و شاخص آتکینسن بیشترین سطح نابرابری در مناطق شهری در سال های ۶۹ و ۷۰ و ۶۶ و کمترین سطح نابرابری در سال های ۸۲ و ۸۳ دیده شده است و در مناطق روستایی بیشترین سطح نابرابری در سال های ۶۹ و ۷۰ و ۶۵ و کمترین سطح نابرابری در سال های ۸۲ و ۸۳ است. در برآورد ضریب جینی بیشترین سطح نابرابری در سال های ۶۵ و ۷۰ و ۶۶ و کمترین سطح نابرابری در سال های ۸۲ و ۸۳ است.

کلمات کلیدی:

Atkinson, Gini Coefficient, Income Distribution, Inequality Measurement, Theil
آتکینسن، تابع رفاه اجتماعی، تایل، ضریب جینی، نابرابری درآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1846700>

